

Hellen Rinell

637 Shinzaike

H I M E J I

Japan.

Nr 93

Göteborg den 1 sept. 1959.

Hej då, Hella!

I dag har jag varit på posten och långat iväg 2 st. paket till dej. Det ena var ett småpaket och innehöll Hermesetas och annat sötmedel, en bunt hyllremsor, som jag köpte för nästan ingenting här för liden. Och så finns det i "patetet" 4 st. grytlappar, som Alma Gustafsson på Vegagatan 30, har virkat. Du minns kanske henne? Hon skötte Alma Pettersen, som satt där värkbruten, i 25 år. Det är en liten gåva från henne. En gång när jag var hos henne, så undrade hon om jag hade bruk för dom där grytlapparna. Och det hade jag! Jag hade en ask Hermesetas och en liten ask Bitsock-etter. Så köpte jag av de senare en kartong med 300 bitar i. Var och en motsvarar 1 vanlig sockerbit. Men dom är rätt dyra. Dessa 300 kostar kr. 3:70, som jag debiterat dej. Dom andra 2 askarna får du. Skulle du tycka att det går lika bra med Hermesetas, så bör du naturligtvis återgå därtill. Och jag skickar, så snart du behöver. Att söta mat med är det alldeles för dyrt. Det andra paketet var en kartong innehållande de båda dukarna och därjämte en liten överraskning åtte mej. Vad det är för nåt? Ja, det får du se då. Dom tre sakerna gick som G Å V O P A K E T. Skall alltså vara tullfritt. Mitt hemlighetsfulla tillägg får du gärna ge bort om du vill och tycker att det är roligt att begåva någon med en sån sak!??!! Nu ska jag hålla dej på sträckbänk ett tag. Tänk, att du fortfarande måste ta injektioner! Är det dom där bölderna? Kommer dom igen? - Om jag vilar mej mitt på dan? Ja då, jag lägger aldrig på överkastet på min säng utan den står bäddad och jag lägger mej en stund när det passar mej. Ibland kanske flera gånger på dan. Så då så. Det är så bra när man råar sej själv. Här ringer dessutom sällan på dörren utan att det är någon som ringt och jag allt så vet vem det är som kommer. För folk kan ju aldrig lita på att jag är hemma. Tacka för det att "en ledande broder i amerikanska missionen" var tacksam för att han hade Oscars föredrag att tillgå på sina missionsresor! Han slapp ju att jobba själv med sina föredrag och vem vet om han kunde så mycket hejher!!!!?? Tänk att dom har det så pass besvärligt bland sitt folk! Men dom tycks också ~~väl~~ ställa krav på jobbarna. Det är inte illa när dom i ledningen har så pass pondus att dom kan dirigera på det sättet. Hur skulle det kunna tänkas i vår mission? Jag kommer faktiskt inte ihåg att Edith oprerades för 30 år sen. Men det är väl troligt att jag vetat det. Stackars henne om det är en allvarlig sak. Hoppas det går bra ännu gång också! Ovanstående är mest svar på ditt brev av 22/8. I går var jag och hälsade på Olga Peterson. Hon vistas f. n. på ett privat sjukhem, inte långt från Liseberg. Där ser inte roligt ut på något sätt. Och hon vet inte så mycket om det hela mer än att hon vill hem. Ja, det är inte lätt. I går låg hon nerbäddad och Ruth och Christina var där. Hon hade för några dagar sen fallit omkull på rummet och slagit huvudet i nånting, så dom måste ta ambulans till Sahlgrenska för att få sytt några stygn i Olgas dåliga huvud. Tänk om Herren ville ta hem sina gamla vänner när dom blir så dåliga och hjälplösa! Alla gamla, som är på något slags sjukhus, vill hem. Vi har Emma Jansson på Vasa som har stått i väldigt och vill hem. Hon har ju inget annat hem än sin svägerskas, där hon bott i 30 år. Men Fridborg /svägerskan/ har en omodern 2-rumslägenhet på Övra Husargatan, där hon och en son i 35-40-årsålderna bor. Och nu en lång tid har hon haft sin andre som också boende där. Han har fått tjänst i Gbg men ingen lägenhet ännu. Plus dessa har hon haft en dotter och måg, som också flyttat hit för tjänstens skull. Dom skulle visst få lägenhet som i dag. Fridborg var skolkamrat med våran Ruth och är 69 år gammal. Hon har det inte lätt, men är en tjuvig människa. Och vi är så goda vänner, mest nu sedan Emma blev sjuk. På Olgas sjukhem sitter också en fin gammal gumma, som är snart 90 år och tillhör Tabernaklet sedan 60 år tillbaka. Hon är Sonja Lönn's tredje "farmor". Varav du förstår att gubben var gift tre gånger. Han är död för en hel del år sen. Men det var det jag skulle säga att hon vill också hem till sitt pensionärshem. Hon sa dock att det verkar som om hon inte skulle få komma hem. Och hon var ledsen. Jag hoppas att jag aldrig ska behöva komma till ett sånt där privat och lite tvivelaktigt sjukhem. Nej, jag vill till något av våra kommunalt styrda hem. Där ha man det bra. Rent och fint och propert. Det må heta Vasa eller något annat

Och det har jag sagt till flickorna att skulle jag bli nåt vidare smurrg i bollen, så får dom se till att jag inte går omkring och pratar dumheter eller gör något annat tokigt. Så som nu Frida t. ex. Hon ringde mej här om dan och ville ha din adress, för hon skulle skriva och tacka för gåvan på 70-årsdagen. Jag sa att den kunde hon få nån gång då vi träffades. Hon kan ju inte ta något i telefon. I morron har jag lovat flickorna - Ingeborg och Maja - att jag ska ta hand om Frida några timmar, så att dom kan få gå ut i stan och uträtta några ärenden utan att behöva ha henne med sej. O, vad dom har det hemskt! Väl att dom är 2, annars tror jag aldrig att det skulle gå. För hon tar ju all kraft av dom. Frida kommer hit kl. 12 och stannar till kl. 16 åtminstone. Jag skall skriva din adress på ett aerogram och sen kan hon klottra vad hon vill på det. Hon skriver hur tokigt som helst

Vi har det lite svalare nu men fortfarande är det sommar. Några dar verkade det som om sommaren skulle sagt adjö. Men han håller i sej. Och det är skönt. Jag nskar mej inte nöjet att gå och köpa en 60-öres chokladglass nästan varje varm dag.

En av våra gamla, som är klar i knoppen, är Amanda Sahlin. Hon fyllde 80 år i februari. Hennes ben är dåliga, men hon åker bil hur bra som helst. Ibland buss om det inte är för långt att gå till och från hållplatsen. I dag höll hon på att klä om en madrass, men hon var så trött på det hela, så hon sa att hon skulle ge jobbet på båten. Så sköter hon sitt och Astrids hushåll med den åran. Hon är tjusig och hur intelligent som helst. Läser böcker, den ena efter den andra. Och inte vad strunt som helst heller!

Just nu startar Radiehjälpen en ny insamling. Det gäller Multipel Skleros, Karin Ahlboms sjukdom. För forskning och vård. Senast har det varit all världens Malaria. Det påstås att mer än 100 millioner människor på de malariebemsittade områdena i världen.

Ni vet väl att Ragnar Wahlborg på pojkhemmet är död. Jag kände honom inte pers. Pastor Ivar Carlsson, Gagnef känner ni kanske? Så här står det i Vepan 27/8. "Frikyrkliga Pastoralinstitutet har "kläckt" sin första ~~utbildade~~ diplomerade examinand efter tre års verksamhet! Den beräknas annars ta fem år. Han har hela tiden fullgjort sin tjänst i församlingen. Bra gjort tycker med hälsning

Andge